

לִיה בְּמָה דְאִתְעָרוּ חֲבָרִיא דְשׂוּי שְׂמָהּן. שְׁמוֹת
בְּאָרְץ שְׁמוֹת מְמַשׁ (שם בְּאָרְץ וְאִמַּי בְּנִין לְאִשְׁתִּימְשָׁא בְּהוּ עֲלָמָא וְלִמְחֻוּ
קוּימָא בְּעֲלָמָא).

רַבִּי יִצְחָק אָמַר כֹּלָא הוּא. וְאִפִּילוּ מַה דְאָמַר רַבִּי
יְהוּדָה שְׁפִיר קָאָמַר. דְאֵלוּ יְהִי עֲלָמָא בְּשִׁמָּא
דְרַחֲמֵי יִתְקַיֵּים עֲלָמָא, אֲבָל בְּנִין דְאִתְבְּרִי עֲלָמָא עַל
דִּינָא וְקוּימָא עַל דִּינָא שָׁם שְׁמוֹת בְּאָרְץ וְשְׁפִיר הוּא
דְאֵלְמָלָא כִּד לָא יָכִיל עֲלָמָא לְאִתְקוּימָא מְקַמֵּי
חֻבִּיהוֹן דְבְנֵי נְשָׂא.

תָּא חַוִּי, נַח כִּד אִתְיִלִּיד קָרוֹן לִיה עַל שְׁמָא
דְנַחֲמָה (נַח, נְיִיחָא לִיה, נְיִיחָא לְעֲלָמָא, נְיִיחָא לְאַבְהוֹ, נְיִיחָא לְבְנִין, נְיִיחָא
לְעֲלָאִין, נְיִיחָא לְמַתְאִין, נְיִיחָא לְעֲלָמָא דִּין, נְיִיחָא לְעֲלָמָא דְאִתִּי) וְלַחֲוֵי (ד"א וְלִמְחֻוּ)
שְׁמָא גְרִים. אֲבָל (נ"א לְגַבִּי) קְדָשָׁא בְרִיד הוּא לָא חֲכִי.
נַח בְּהַפּוּדָא אֲתוּוֹן חֵן בְּמָה דְאִתְ אָמַר וְנַח מְצָא חֵן.

לשון הקודש

וְיָפָה הוּא, שְׁאֵלְמָלָא כִּד לָא יוֹכַל הָעוֹלָם
לְהִתְקַיֵּים מִלְּפָנֵי חֲטָאֵי בְנֵי הָאָדָם.
כֹּל רְאָה, כְּשֶׁנִּגְלַד נַח קְרָאוּ לוֹ עַל שֵׁם
שֶׁל נַחֲמָה וְנַח – נוּחַ לוֹ, נוּחַ לְעוֹלָם, נוּחַ לְאַבּוֹת,
נוּחַ לְבָנִים, נוּחַ לְעֲלוּיָנִים, נוּחַ לְמַתְחֻוּיָנִים, נוּחַ
לְעוֹלָם הַנֶּה, נוּחַ לְעוֹלָם הַבָּא וְשִׁיְהִיָּה וְנִלְהִיָּה
הַשֵּׁם גּוֹרָם. אֲבָל לְגַבִּי הַקְּדוּשׁ כְּרוּד הוּא
לָא כִּד. נַח בְּהַפּוּדָא אוֹתִיּוֹת – ח"ן, כְּמוֹ
שְׁנַאֲמַר וְנַח מְצָא חֵן.

אִמְרַתִּי לוֹ כְּמוֹ שֶׁהֵעִירוּ הַחֲבָרִים שְׁשֵׁם
שְׁמוֹת. שְׁמוֹת בְּאָרְץ, שְׁמוֹת מְמַשׁ וְשֵׁם
בְּאָרְץ, וְלָמָּה? בְּשֶׁבִיל לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם הָעוֹלָם
וְלִהְיוֹת קוּיִם בְּעוֹלָם.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, הַכֹּל הוּא, וְאִפִּילוּ מַה
שְׁאָמַר רַבִּי יְהוּדָה – יָפָה אָמַר. שְׁאֵלוּ
הָעוֹלָם יְהִיָּה בְּשֵׁם הַרְחֻמִּים, יִתְקַיֵּים
הָעוֹלָם. אֲבָל מִשּׁוֹם שֶׁהָעוֹלָם נִבְרָא עַל
דִּין וְעוֹמֵד עַל דִּין, שֵׁם שְׁמוֹת בְּאָרְץ,

אָמַר רבי יוסי חן היינו נח. בצדיקים שמיחזן גרים לטב. בתיבויא שמיחזן גרים לביש. בנח פתוב ונח מצא חן בעיני יי. בער בכור יהודה אתהפכו אתווי לביש. ע"ר ר"ע. רע בעיני יי.

תָּא חַוִּי, פִּינּוּן דְּאֵתִילִיד נַח חָמָא עוּבְדִיהוֹן דְּבִנֵי נֶשָׂא דְאֲנוּן חָטְאן קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא, וְהוּה גְּנִיז גְּרַמִּיה וְאֶשְׁתַּדֵּל בְּפּוֹלְחָנָא דְמֵאֲרִיָּה. בְּגִין דְּלֹא לְמַהֲדָּ בְּאוֹרְחֵיהוּ. וְכִי תִימָא בְּמַה אֶשְׁתַּדֵּל. בְּהֵתוּא סְפָרָא דְאָדָם וְסְפָרָא דְחֲנוּךְ וְהוּה אֶשְׁתַּדֵּל בְּהוּ לְמַפְלַח לְמֵרִיָּה.

תָּא חַוִּי, דְּהָכִי הוּא דְהָא נַח מִנָּא הוּה יָדַע לְקָרַב קָרְבָּנָא לְמֵרִיָּה. אֶלָּא בְּגִין דְּאֶשְׁבַּח חֲכַמְתָּא עַל מַה מִתְקַיִּים עֲלֵמָא וְיָדַע דְּעַל קָרְבָּנָא מִתְקַיִּים. וְאַלְמֵלָא קָרְבָּנָא לָא הוּוּ קַיִימִי עֲלָאֵי וְתַתָּאֵי.

לשון הקודש

וכי תאמר, במה הוא עסק? באותו ספר של אדם וספר של חנוך. והיה עוסק בהם לעבד את רבונו.

בא ראה שפך הוא, שהרי מאיפה ידע נח להקריב קרבן לרבונו? אלא משום שפעל חכמה על מה העולם עומד, וידע שהוא עומד על הקרבן, ואלמלא הקרבן לא היו עומדים עליונים ותחתונים.

אמר רבי יוסי, חן היינו נח. בצדיקים, השם שלכם גורם לטוב. בךשעים, השם שלכם גורם לרע. בנח פתוב ונח מצא חן בעיני ה'. בער בכור יהודה התהפכו אותיותיו לרע. ע"ר ר"ע. רע בעיני ה'.

בא ראה, פינון שגולד נח, ראה את מעשי בני האדם שהם חוטאים לפני הקדוש ברוך הוא, והיה גניז עצמו ועסק בעבודת רבונו כדי לא ללכת בדרךם.

רבי שמעון הוה אזיל בארְחא וְהוּ עֵמִיָּה רבי
 אֶלְעָזָר בְּרִיה וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזִיָּא. עַד דְּהוּ
 אֶזְלִי, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְאַבוּהִי אַרְחָא מְתַקְנָא קַמָּן
 בְּעֵינָן לְמִשְׁמַע מְלִי דְאֹרְיִיתָא. פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן
 וְאָמַר (קהלת י) וְגַם בְּדַרְךָ בְּשֶׁתְּסַכֵּל הוֹלֵךְ לְבוֹ חֶסֶר וְגו'.
 כַּד בַּר נָשׁ בְּעֵי לְאַתְקַנָּא אַרְחִיָּה קָמִי קַדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא. עַד לָא יַפּוּק לְאַרְחָא בְּעֵי לְאַמְלָכָא בֵּיה וּלְצִלִּי
 קָמִיָּה עַל אַרְחִיָּה. כְּמָה דְתַנִּינָן דְכְּתוּב, (תהלים פה) צֶדֶק
 לְפָנָיו יִהְיֶה וַיִּשֶׁם לְדַרְךָ פְּעַמָּיו. דְּהָא שְׂכִינְתָּא לָא
 אֶתְפָּרְשָׁא מִנִּיהָ.

וּכְמָן דְּאִיְהוּ לָא מְהִימְנָא בְּמַרְיָה, מַה כְּתוּב (דף נט ע"א)
 בֵּיה וְגַם בְּדַרְךָ בְּשֶׁתְּסַכֵּל הוֹלֵךְ לְבוֹ חֶסֶר.
 מָאן לְבוֹ. דָּא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְלָא יִתְךְ עֵמִיָּה
 בְּאַרְחָא וְגַרַע מִן סִייעֵתִיָּה בְּאַרְחִיָּה. בְּגִין דְּהָתוּא בַר

לשון הקודש

צָרִיךְ לְהַמְלִיךָ בּוֹ וּלְהַתְּפַלֵּל לְפָנָיו עַל
 דְּרַבּוֹ, כְּמֹו שְׁשֻׁנֵינוּ שְׂכָתוּב (תהלים פה) צֶדֶק
 לְפָנָיו יִהְיֶה וַיִּשֶׁם לְדַרְךָ פְּעַמָּיו. שְׁהָרִי
 הַשְׂכִּינָה לָא נִפְרַדְתָּ מִמֶּנּוּ.

וּמִי שְׁלָא מְאָמִין בְּרַבּוֹנוּ, מַה כְּתוּב בּוֹ?
 וְגַם בְּדַרְךָ שְׂהַסְכֵּל הַלֵּךְ לְבוֹ חֶסֶר. מִי זֶה
 לְבוֹ? זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלָא יֵלֵךְ עִמּוֹ
 בְּדַרְךָ וְגַרַע מִסִּיעוֹ עוֹ בְּדַרְכּוֹ. מִשּׁוּם

רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה הוֹלֵךְ בְּדַרְךָ וְהָיו עִמּוֹ
 רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזִיָּא. עַד
 שְׁהָיו הוֹלְכִים, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְאַבּוּי,
 הַדַּרְךָ מְתַקְנָת לְפָנֵינוּ, רוּצִים לְשַׁמַּע
 דְּבָרֵי תוֹרָה פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר,
 (קהלת י) וְגַם בְּדַרְךָ בְּשֶׁתְּסַכֵּל הַלֵּךְ לְבוֹ חֶסֶר
 וְגו'. כְּשֻׁבֵן אָדָם רוּצָה לְתַקַּן דְּרַכּוֹ לְפָנֵי
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַד שְׁלָא יֵצֵא לְדַרְךָ

נִשְׁ דָּלָא מְהִימֵן בֵּיהּ בְּמֵאֲרִיָּה עַד לָא יִפּוּק בְּאַרְחָא
לָא בְּעֵי סִיעֵתָא דְּמֵאֲרִיָּה.

וְאַפִּילוּ בְּאַרְחָא כִּד אִיהוּ אָזִיל לָא אֲשֶׁתִּדָּל בְּמַלְי
דְּאוּרִיָּתָא. וּבְגִינֵי כֶּךָ לְבוּ חֶסֶר דְּלָא אָזִיל
בְּהַדְרִיה דְּמֵרִיָּה וְלָא אֲשֶׁתִּכַּח בְּאַרְחִיָּה. וְאָמַר לְכֹל
סָכַל הוּא, אֶפְלוּ כִּד שָׁמַע מְלָךְ דְּמְהִימְנוּתָא דְּמֵאֲרִיָּה,
הוּא אָמַר דְּטַפְשׁוּתָא הוּא לְאֲשֶׁתִּדָּלָא בֵּיהּ. כְּהֵאֵי
דְּשִׁאִילוּ לְבַר נִשְׁ עַל אֶת קִיּוּמָא דְּרִשְׁמוּ בְּבִשְׂרִיָּה
דְּבַר נִשְׁ. וְאָמַר לָאו אִיהוּ מְהִימְנוּתָא. שָׁמַע רַב יִיבָא
סָבָא וְאַסְתַּכֵּל בֵּיהּ וְאַתְעֵבִיד תֵּלָא דְּגֵרְמֵי. וְאַנֵּן כְּהֵאֵי
אוּרְחָא בְּסִיעֵתָא דְּקִדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא בְּעֵינָן לְמִימַר
מַלְי דְּאוּרִיָּתָא.

פְּתַח וְאָמַר (תהלים פו) הוֹרְנֵי יְיָ דְּרִכָּךְ אֶהְלֵךְ בְּאַמְתָּךְ
יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֵךְ. הֵאֵי קָרָא קְשִׁיא.

לשון הקודש

אדם על אות הכרית שרשמו בכשר
האדם, ואומר שלא דבר אמונה הוא.
שמע זאת רבי ייבא הזקן והסתכל בו,
ונעשה גל של עצמות. ואנו בדרך היו
בסיוע הקדוש ברוך הוא רוצים לומר
דברי תורה.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים פו) הוֹרְנֵי ה' דְּרִכָּךְ
אֶהְלֵךְ בְּאַמְתָּךְ יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֵךְ.
פסוק זה קשה, שהרי שנינו, הכל ביד

שאותו בן אדם שלא מאמין ברבוננו, עד
שלא יצא לדרבו לא בקש את סיוע
רבוננו.

וְאַפִּילוּ בְּדִרְךָ כִּשְׁהוּא הוֹלֵךְ, לֹא עוֹסֵק
בְּדַבְרֵי תוֹרָה, וְלִבֵּן לְבוּ חֶסֶר, שִׁאִינוּ
הוֹלֵךְ יַחַד עִם רַבּוֹנוּ וְלֹא נִמְצָא בְּדִרְכּוֹ.
וְאָמַר לְכֹל סָכַל הוּא – וְאַפִּילוּ בְּשׁוּמַע
דְּבַר אֱמוּנָה שֶׁל רַבּוֹנוּ, הוּא אוֹמַר שְׁוֹן
טַפְשׁוּת לְעִסְק בְּזָה. כְּמוֹ זֶה שִׁשְׁאִלוּ לְבִן

דְּהָא תַּנִּינָן כּלָּא הִיא בִּידָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בַּר
 לְמַחְוֵי זַפְאָה אוּ חֵיבָא. וְדוּד הִיךְ תַּבַּע דָּא מַעֲם
 קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אֵלָא דוּד הָכִי קֹאֲמַר. הוֹרְנִי יי
 דְרַבְּךָ. הֵהוּא אֲרַח מִישׁוּר וּמִתְקַנָּא לְגַלְתָּא עֵינֵי
 וּלְמַנְדַּע לִיָּהּ, וּלְבַתַּר אַחֲלֵךְ בְּאַמְתָּךְ אִיתָךְ בְּאַרְחָה
 קְשׁוּט וְלֹא אֲסִי לְיַמִּינָא וְלִשְׂמָאלָא. יַחַד לְבָבִי מָאן
 לְבָבִי. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (תהלים עג) צוּר לְבָבִי וְחֶלְקִי. וְכָל
 דָּא אֲנָא תַּבַּע לְיִרְאָה אֶת שְׁמֵךְ. לְאַתְדַּבְּקָא בְּדַחֲלִתָךְ,
 לְאַסְתַּמְרָא אֲוִרְחֵי כְדָקָא יָאוּת. לְיִרְאָה שְׁמֵךְ אֶתְר
 חוֹלְקֵי דְבִיָּה שְׂרִיא דַּחֲלִתָא לְמַדְחַל.

תָּא חַזִּי, כּל בַּר נֶשׁ דְּדַחֲלִיל לִיָּהּ לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 שְׂרִיא עֲמִיָּה מְהִימְנוּתָא כְדָקָא יָאוּת דְּהָא
 הֵהוּא בַּר נֶשׁ שְׁלִים בְּפוֹלְחָנָא דְמַרְיָה. וּמָאן דְּלֹא
 שְׂרִיא בִּיָּה דַּחֲלָא דְמַרְיָה לָא שְׂרִיא עֲמִיָּה מְהִימְנוּתָא
 וְלֹא אִיתְּו כְּדָאֵי לְמַחְוֵי לִיָּהּ חוֹלְקָא בְּעַלְמָא דְאַתֵּי.

לשון הקודש

וְחֶלְקִי. וְכָל זֶה אֲנִי מִבְּקֵשׁ לְיִרְאָה אֶת
 שְׁמֵךְ. לְהַדְּבִק בְּיִרְאָתְךָ, לְשַׁמֵּר אֶת דְּרָבִי
 כְּרִאוּי. לְיִרְאָה שְׁמֵךְ – מְקוֹם חֶלְקִי שָׁבוּ
 שְׂרוּיָה יִרְאָה לִירָא.

כָּא רָאָה, כָּל בֶּן אָדָם שְׂרִיא אֶת הַקְּדוֹשׁ
 בְּרִיךְ הוּא, שְׂרוּיָה עִמּוֹ הָאֲמוּנָה כְּרִאוּי,
 שְׁהָרִי אוֹתוֹ אָדָם הוּא שְׁלָם בְּעַבּוּדַת
 רְבוּנוּ. וּמִי שֶׁלֹּא שְׂרוּיָה בּוֹ יִרְאֵת רְבוּנוּ,

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חוּזֵן מַלְקוּיּוֹת צְדִיק אוּ
 רָשָׁע. וְדוּד אִיךְ תַּבַּע אֶת זֶה מִהַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא? אֵלָא דוּד כְּךָ אָמַר, הוֹרְנִי ה'י
 דְרַבְּךָ – אוֹתָהּ דְרַךְ מִישׁוּר וּמִתְקַנָּת
 לְגַלּוֹת עֵינֵי וְלַדַּעַת אוֹתוֹ. אַחַר כֵּךְ אַחֲלֵךְ
 בְּאַמְתָּךְ – אֲלֵךְ בְּדְרַךְ אֱמֶת וְלֹא אֲסִמְטָה
 לְיַמִּין וְלִשְׂמָאל. יַחַד לְבָבִי – מַה זֶה
 לְבָבִי? כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (שם עג) צוּר לְבָבִי

תו פתח ואמר, (משלי ד) וארח צדיקים כאור נוגה
 הולך ואור עד נכון היום. וכאין אנון צדיקיא
 בעלמא דין ובעלמא דאתי דקדשא בריך הוא
 בעי ביקריהון.

תא תוי, מה כתיב וארח צדיקים כאור נוגה. מאי
 כאור נוגה. פתחוא נהורא דנהיר דברא קדשא
 בריך הוא בעובדא דבראשית, דא הוא דגניז לון
 לצדיקיא לעלמא דאתי. הולך ואור דאיהו סליק
 בנהוריה תדיר ולא גרע מניה. אבל פתיביא מה
 כתיב, (משלי ד) דרך רשעים פאפלה, לא ידעו במה
 יבשלו. לא ידעו, וכי לא ידעין. אלא חייביא אזלי
 בעקימו דארחא בהאי עלמא. ולא פעאן לאסתכלא
 דזמין (ד"א ליג לון) קדשא בריך הוא למידן להו ביהתוא
 עלמא ולאעלאה לון בדינא דגיהנם. ואנון צווחין

לשון הקודש

במעשה בראשית, זהו שגנו לצדיקים
 לעולם הבא. הולך ואור – שהוא עולה
 באורו תמיד ולא גרע ממנו. אבל
 ברשעים מה פתוב? (שם) דרך רשעים
 פאפלה לא ידעו במה יבשלו. לא ידעו –
 וכי לא יודעים? אלא רשעים שהולכים
 בדרך עקמה בעולם הזה ולא רוצים
 להסתכל ולהם שעתיד הקדוש ברוך הוא
 לדון אותם באותו עולם ולהכניסם בדין

לא שרויה בו אמונה, ואינו כדאי להיות
 לו חלק לעולם הבא.

עוד פתח ואמר, (משלי ד) וארח צדיקים
 כאור נגה הולך ואור עד נכון היום.
 אשריהם הצדיקים בעולם הזה ובעולם
 הבא, שהקדוש ברוך הוא רוצה ביקרם.
 פא ראה מה פתוב, וארח צדיקים כאור
 נגה. מה זה כאור נגה? כמו אותו האור
 המאיר שברא הקדוש ברוך הוא

וְאָמְרִין וְוִי לָן דְּלֵא אֲזִרְיִכְנָא אִידְנִין וְלֵא אֲצִיתְנָא
בְּחַהּוּא עֲלֵמָא. וּבְכָל יוֹמָא אָמְרִי וְוִי דָא.

תָּא חַוִּי, זְמִין קְדִישָׁא בְּרִידָא הוּא לְאַנְהָרָא לִזְוִן
לְצַדִּיקָיָא לְעֵלְמָא דְאַתִּי, וְלְמִיּהַב לִזְוִן אֲנִר
חֹלְקֵהוֹן אֲתֵר דְּעֵינָא לָא שְׁלֵטָא לְמִיָּקָם עֲלִיָּה בְּמָה
דְּאַתְּ אָמֵר, (ישעיה סד) עֵין לָא רָאֲתָה אֱלֹהִים זִוְלַתְךָ
יַעֲשֶׂה לְמַחֲבָה לִזְוִ. וּכְתִיב, (ישעיה סו) וַיֵּצְאוּ וַרְאוּ בְּפָנָי
הָאֲנָשִׁים הַפּוֹשְׁעִים בִּי. וּכְתִיב, (מלאכי ג) וְעִסּוֹתֶם רְשָׁעִים
כִּי יִהְיוּ אֲפֵר תַּחַת רַגְלֵיכֶם. וּכְבֵּיִן אֲנִין צַדִּיקָיָא
בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי. עֲלִיָּהוּ כְּתִיב (ישעיה ס)
צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ. וּכְתִיב, (תהלים קמ) אֲךָ
צַדִּיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ יִשְׁרִים אֶת פְּנִיךָ. כְּרוּךְ יִי
לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן (חסר):

לשון הקודש

וּכְתוּב (שם סו) וַיֵּצְאוּ וַרְאוּ בְּפָנָי הָאֲנָשִׁים
הַפּוֹשְׁעִים בִּי. וּכְתוּב (מלאכי ג) וְעִסּוֹתֶם
רְשָׁעִים כִּי יִהְיוּ אֲפֵר תַּחַת רַגְלֵיכֶם.
אֲשֶׁרִי הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
הַבָּא. עֲלִיָּהֶם כְּתוּב (ישעיה ס) צַדִּיקִים
לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ. וּכְתוּב (תהלים קמ) אֲךָ
צַדִּיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ יִשְׁרִים אֶת
פְּנִיךָ. כְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

וְהֵם צוּחִים וְאֹמְרִים: אוּי לָנוּ
שְׁלֵא הִרְכַּנְנוּ אֲזִנִּים וְלֵא הִקְשַׁכְנוּ בְּאוֹתוֹ
עוֹלָם. וּבְכָל יוֹם אֹמְרִים: וְוִי לָנוּ!
כֵּאֵל רְאֵה, עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ כְּרוּךְ הוּא
לְהֵאִיר לְצַדִּיקִים לְעוֹלָם הַבָּא וְלַתֵּת לָהֶם
שֶׁכֶר חֵלְקָם, מְקוֹם שְׁעִין לֵא שׁוֹלְמַת
לְעַמֵּד עָלָיו, כְּמוֹ שְׁנַאֲמֵר (ישעיה סד) עֵין לָא
רָאֲתָה אֱלֹהִים זִוְלַתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲבָה לִזְוִ.